

fortsat forundret over, at de aftaler, der indgås, ikke holdes, bl.a. aftalen om, at regeringen på et meget konkret, specifikt område skulle gøre sig nogle overvejelser og komme med et bud, som vi så havde et ønske om at kunne introducere på et møde, som det så viste sig ikke kunne afholdes, fordi man allerede, inden man kom til det møde, havde besluttet sig for, at man end ikke ville høre svaret, før man stod af forhandlingerne.

Sådan nogle ting kan man jo godt gå og undre sig over, det kan man så skrive dagbøger om, og hvis man har lyst til det, kan man senere udgive dem, og så vil det sikkert vise sig, at der er variationer over det samme tema, afhængigt af, hvem der har noteret i dagbogen. Det er sådan set ikke så interessant nu.

Jeg synes, at det interessante nu er, at Folketingets politiske partier bør honorere den forandringsvilje, der vises udeomkring i den offentlige sektor, i kommunerne, hvor man tværpolitisk har taget denne reform til sig, blandt de offentligt ansatte, der jo sådan set arbejder positivt med, om end de selvfølgelig ønsker tryghed på nogle distancer. Det bør vi jo honorere ved at vise ansvarlighed og leve op til det frem for bare at skyde på alt, hvad der bevæger sig.

Vi har lavet en aftale, som er vores bedste bud på, hvordan vi fanger de forandringsbehov, der er i den offentlige sektor, ind. Jeg står ikke her og siger, at der ikke er en detalje, der kunne have været anderledes, eller ikke noget, vi har overset. Det står jeg ikke og siger.

Det er jo præcis derfor, vi nu bruger nogle kræfter på at oversætte denne her store aftale til 50 gennemarbejdede forslag, som kan holde til den offentlige debat, som kan holde til de spørgsmål, der rejses. Så håber vi på, at når vi rammer den anden side af årsskiftet, har sindene lagt sig så meget, at der udfoldes et ægte engagement i at være med til at bære de dele af reformen igennem, som man sådan set ikke er så uenige i endda, når det kommer til stykket, jævnfør også den forventning, der er blandt de offentligt ansatte, og det, jeg lige citerede før af FOA-formanden, Dennis Kristensen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg er sådan set enig med indenrigs- og sundhedsministeren i, at vi skal prøve at kigge fremad. Der kan jeg ikke undlade lige at bede indenrigs- og sundhedsministeren gøre en bemærkning til det, fru Margrethe Vestager foreslår.

Regeringen kunne indgå et forlig med et parti, der gerne ville være med til at lave forlig, og man havde forhandlet og var nået frem til enighed, og så kunne regeringen alligevel efterfølgende fuldstændig frit forhandle med alle mulige andre af Folketingets partier om hele indretningen og tankegangen i det. Hvis regeringen gjorde det, som Det Radikale Venstre altså foreslår, så ville der være tale om en ganske, ganske ny parlamentarisk skik, man tog i brug.

Det er vel ikke noget, man har set nogen sinde før, altså ikke noget, jeg i hvert fald kan erindre. Jeg har jo heller ikke været herinde mere end 10 år. Det kan godt være, der er folk, som har været herinde længere, der kan erindre, at man har gjort sådan noget, men jeg tror det ikke.

Alene det, at regeringen – og i øvrigt med fuld opbakning fra Dansk Folkeparti – siger, at når lovforslagene bliver lagt frem, vil man lade sig inspirere, vil man lytte både til folk uden for huset og folk her i huset, er i virkeligheden en invitation og en fremstrakt hånd, som så jo ofte bliver afslået, men alligevel et initiativ, vi har taget i enighed for at vise imødekommenhed. Men hvis man skulle bryde det op inden da, ville der være tale om, at man indførte en ganske ny parlamentarisk skik.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu ækvivalerer mine erfaringer jo hr. Kristian Thulesen Dahls. Jeg har heller ikke en årelang erfaring, så jeg skal passe på, at jeg ikke udtrykker mig lidt piccoloagtigt om temaet her, men så vidt jeg i hvert fald er oplært i parlamentarisk skik på Christiansborg, så kan jeg bekræfte hr. Kristian Thulesen Dahl i, at det ville være en helt ny skik, vi derved indførte.

Lad os nu ikke træmpe mere rundt i det. Jeg synes ikke, det tjener noget formål, men det er jo alligevel det, der får det til sådan at klinge en lille smule hult, at der ikke skulle være nogen åbenhed, at der ikke skulle være nogen kroge, at der ikke skulle være nogen invitationer. Dem har vi sådan set sendt gang på gang, og jeg gør det gerne her igen.

Kl. 18.10

Vi lytter for at lære, og det har vi dokumenteret i processen gennem hele foråret. Det er også derfor, at denne aftale på lange strækninger er markant anderledes end det, vi lagde frem. Det er også derfor, at De Samvirkende Invalideorganisationer faktisk har udtrykt sig ganske positivt